

Dziennik Urzędowy L 339

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 49
6 grudnia 2006

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1788/2006 z dnia 5 grudnia 2006 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1789/2006 z dnia 5 grudnia 2006 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentem taryfowym na przywóz bananów objętych kodem CN 0803 00 19 pochodzących z krajów AKP w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2007 r. 3

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1790/2006 z dnia 5 grudnia 2006 r. zatwierdzające działania przeprowadzane na terenie Turcji, mające na celu kontrolę zgodności norm handlowych mających zastosowanie do świeżych owoców i warzyw przed ich przywozem do Wspólnoty ... 8

★ Dyrektywa Komisji 2006/124/WE z dnia 5 grudnia 2006 r. zmieniająca dyrektywę Rady 92/33/EWG w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym oraz nasadzeniowym warzyw, innym niż nasiona, oraz dyrektywę Rady 2002/55/WE w sprawie obrotu materiałem siewnym warzyw ⁽¹⁾ 12

★ Dyrektywa Komisji 2006/125/WE z dnia 5 grudnia 2006 r. w sprawie przetworzonej żywności na bazie zbóż oraz żywności dla niemowląt i małych dzieci (Wersja skodyfikowana) ⁽¹⁾ 16

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Rada

2006/880/WE:

★ Decyzja Rady z dnia 30 listopada 2006 r. o przyznaniu Kosowu wyjątkowej pomocy finansowej Wspólnoty 36

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

- ★ Sprostowanie do dyrektywy Rady 79/923/EWG z dnia 30 października 1979 r. w sprawie wymaganej jakości wód, w których żyją skorupiaki (Dz.U. L 281 z 10.11.1979) (Polskie wydanie specjalne, rozdział 15, tom 1, str. 128) 39
- ★ Sprostowanie do dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającej dyrektywę 91/157/EWG (Dz.U. L 266 z 26.9.2006) 39
- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1191/2006 z dnia 4 sierpnia 2006 r. zmieniającego rozporządzenie Komisji (WE) nr 1458/2003 otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentem taryfowym w sektorze wieprzowiny (Dz.U. L 215 z 5.8.2006) 39

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1788/2006

z dnia 5 grudnia 2006 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 6 grudnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 5 grudnia 2006 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	83,4
	204	45,6
	999	64,5
0707 00 05	052	137,4
	204	74,2
	628	171,8
	999	127,8
0709 90 70	052	150,7
	204	69,8
	999	110,3
0805 10 20	388	46,7
	508	15,3
	528	27,0
	999	29,7
0805 20 10	052	63,6
	204	59,6
	999	61,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	64,1
	388	111,5
	999	87,8
0805 50 10	052	47,5
	388	44,4
	528	40,0
	999	44,0
0808 10 80	388	59,7
	400	97,0
	404	99,8
	508	80,5
	720	52,1
	999	77,8
0808 20 50	052	107,7
	400	111,9
	720	51,2
	999	90,3

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1789/2006**z dnia 5 grudnia 2006 r.****otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentem taryfowym na przywóz bananów objętych kodem CN 0803 00 19 pochodzących z krajów AKP w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2007 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1964/2005 z dnia 29 listopada 2005 r. w sprawie stawek celnych w odniesieniu do bananów ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1964/2005 stanowi, że każdego roku, począwszy od dnia 1 stycznia, otwiera się autonomiczny kontyngent taryfowy w wysokości 775 000 ton wagi netto, podlegający zerowej stawce celnej, na przywóz bananów objętych kodem CN 0803 00 19, pochodzących z krajów AKP.
- (2) Należy zatem otworzyć kontyngent taryfowy na 2007 r., przewidziany rozporządzeniem (WE) nr 1964/2005, oraz ustanowić przepisy w sprawie zarządzania nim na okres do dnia 31 grudnia 2007 r.
- (3) Podobnie jak w przypadku przywozu niepreferencyjnego, metoda zarządzania kontyngentem taryfowym powinna zostać przyjęta w celu sprzyjania rozwojowi międzynarodowej wymiany handlowej oraz uniknięcia zakłóceń przepływów handlowych. Najbardziej odpowiednią metodą okazuje się metoda przewidująca wykorzystanie kontyngentu zgodnie z porządkiem chronologicznym według dat zatwierdzenia deklaracji wprowadzania do swobodnego obrotu (tzw. metoda „kto pierwszy, ten lepszy”). Jednak w celu zapewnienia ciągłości wymiany handlowej z krajami AKP, a zatem wystarczającego zaopatrzenia rynku wspólnotowego przy jednoczesnym uniknięciu zakłóceń przepływów handlowych, rozporządzenie Komisji (WE) nr 219/2006 ⁽²⁾ rezerwuje tymczasowo część kontyngentu taryfowego dla podmiotów, które zaopatrywały Wspólnotę w banany pochodzące z krajów AKP w ramach wcześniej obowiązującego systemu przywozu. Biorąc pod uwagę przejściowy charakter tego przepisu, należy stopniowo go wyeliminować oraz zapewnić w odniesieniu do 2007 r. znaczne zwiększenie części kontyngentu taryfowego zarządzanego w oparciu o metodę „kto pierwszy, ten lepszy”, zwiększając procent przywozów dokonywanych w ramach tego systemu z 60 do 81 %.
- (4) Należy zatem ustanowić przepisy w celu zarezerwowania łącznej ilości 146 848 ton w ramach kontyngentu taryfowego dla podmiotów, które faktycznie przywoziły do Wspólnoty banany pochodzące z krajów AKP w 2006 r. Zarządzanie wspomnianą częścią kontyngentu taryfowego należy oprzeć na systemie pozwoleń na przywóz wydawanych każdemu podmiotowi proporcjonalnie do przyznawanych ilości przywozowych na podstawie pozwoleń, które podmioty otrzymały na mocy rozdziału II rozporządzenia (WE) nr 219/2006.
- (5) Biorąc pod uwagę dostępne ilości, na okres do dnia 31 grudnia 2007 r. należy ustalić pułap w odniesieniu do wniosków o wydanie pozwolenia, które każdy podmiot może składać.
- (6) Dostęp do pozostałej części kontyngentu taryfowego powinien być otwarty dla wszystkich podmiotów prowadzących działalność gospodarczą we Wspólnocie w oparciu o metodę „kto pierwszy, ten lepszy”, zgodnie z art. 308a, 308b i 308c rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celný ⁽³⁾.
- (7) Aby wnioski o pozwolenia mogły zostać złożone na czas, należy przewidzieć niezwłoczne wejście w życie niniejszego rozporządzenia.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Bananów,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejszym otwiera się kontyngent taryfowy podlegający zerowej stawce celnej na przywóz bananów objętych kodem CN 0803 00 19 pochodzących z krajów AKP, o którym mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1964/2005, na okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 316 z 2.12.2005, str. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 38 z 9.2.2006, str. 22. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1261/2006 (Dz.U. L 230 z 24.8.2006, str. 3).⁽³⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 402/2006 (Dz.U. L 70 z 9.3.2006, str. 35).

Artykuł 2**Dostępne ilości**

Ilości dostępne w ramach kontyngentu ustala się na 775 000 ton, z czego:

- a) ilością 146 848 ton posiadającą numer porządkowy 09.4164 zarządza się zgodnie z przepisami rozdziału II;
- b) ilością 628 152 ton zarządza się zgodnie z przepisami rozdziału III i posiada ona następujące numery porządkowe: 09.1634, 09.1638, 09.1639, 09.1640, 09.1642, 09.1644.

ROZDZIAŁ II**PRZYWÓZ IŁOŚCI PRZEWIDZIANYCH W ART. 2 LIT. A)****Artykuł 3****Pozwolenia na przywóz**

1. Każdy przywóz w ramach ilości ustalonych w art. 2 lit. a) wymaga przedstawienia pozwolenia na przywóz wydanego zgodnie z przepisami niniejszego rozdziału.
2. Przepisy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1291/2000 ⁽¹⁾ stosuje się z wyjątkiem art. 8 ust. 4 i 5, z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4**Składanie wniosków o wydanie pozwoleń**

1. Wniosek o wydanie pozwolenia na przywóz mogą składać podmioty prowadzące działalność gospodarczą we Wspólnocie, które rzeczywiście przywoziły do Wspólnoty w 2006 r. banany pochodzące z krajów AKP, na podstawie pozwoleń wydawanych na mocy rozdziału II rozporządzenia (WE) nr 219/2006.
2. Ilości, o które podmiot złożył wniosek, nie mogą przekroczyć 110 % ilości przywiezionych w oparciu o przyznane mu pozwolenia na mocy rozdziału II rozporządzenia (WE) nr 219/2006.
3. Każdy podmiot składa wniosek o pozwolenie na przywóz dnia 8 i 9 stycznia 2007 r., zwracając się do właściwego organu państwa członkowskiego, który w 2006 r. wydał mu pozwolenie na przywóz na ilości, o których mowa w ust. 2.

Właściwe organy każdego państwa członkowskiego wymienione są w załączniku. Zmiany w wykazie wprowadza Komisja na wniosek danego państwa członkowskiego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1282/2006 (Dz.U. L 234 z 29.8.2006, str. 4).

4. Do wniosków o pozwolenie dołącza się kopię pozwolenia lub pozwoleń używanych w 2006 r. do przywozu bananów pochodzących z krajów AKP, odpowiednio potwierdzone, oraz dowód wniesienia zabezpieczenia zgodnie z tytułem III rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85 ⁽²⁾. Wysokość zabezpieczenia wynosi 150 EUR za tonę.

5. Nie przyjmuje się wniosków, które nie zostały złożone zgodnie z przepisami niniejszego artykułu.

6. Wnioski o pozwolenie i same pozwolenia zawierają w rubryce 20 zapis „pozwolenie na mocy rozporządzenia (WE) nr 1789/2006 – rozdział II”.

Artykuł 5**Wydawanie pozwoleń**

1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję, najpóźniej dnia 15 stycznia 2007 r., o łącznej ilości, w odniesieniu do której złożono dopuszczalne wnioski.
2. Jeżeli ilości będące przedmiotem wniosku przekraczają ilość określoną w art. 2 lit a), Komisja ustala, najpóźniej dnia 18 stycznia 2007 r., współczynnik przydziału stosowany do każdego wniosku o pozwolenie.
3. Właściwe organy wydają pozwolenia na przywóz od dnia 22 stycznia 2007 r. stosując, w razie konieczności, współczynnik przydziału, o którym mowa w ust. 2.
4. Jeżeli – w przypadkach, w których stosuje się współczynnik przydziału – pozwolenie wydaje się na ilość mniejszą niż ilość określona we wniosku, zabezpieczenie, o którym mowa w art. 4 ust. 4, jest niezwłocznie zwalniane w odniesieniu do ilości, na którą nie przyznano pozwolenia.

Artykuł 6**Okres ważności pozwoleń i zgłoszeń państw członkowskich**

1. Pozwolenia na przywóz wydane zgodnie z art. 5 ust. 3 są ważne do dnia 31 grudnia 2007 r.
2. W okresie od lutego 2007 r. do stycznia 2008 r. włącznie, najpóźniej do 15 dnia każdego miesiąca, państwa członkowskie zgłaszają Komisji ilości bananów wprowadzonych do swobodnego obrotu w poprzednim miesiącu na podstawie pozwoleń wydanych zgodnie z art. 5 ust. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 205 z 3.8.1985, str. 5. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 673/2004 (Dz.U. L 105 z 14.4.2004, str. 17).

Informacje określone w akapicie pierwszym przekazuje się drogą elektroniczną na adres wskazany przez Komisję.

3. Najpóźniej dnia 26 stycznia 2007 r. państwa członkowskie przekazują Komisji wykaz podmiotów prowadzących działalność w ramach niniejszego rozporządzenia.

Komisja może przekazać te wykazy pozostałym państwom członkowskim.

Artykuł 7

Formalności związane z wprowadzaniem do swobodnego obrotu

1. Urzędy celne, w których składa się zgłoszenia przywozowe w celu dopuszczenia bananów do swobodnego obrotu:

- a) przechowują egzemplarz każdego pozwolenia na przywóz i wyciągu z pozwolenia po akceptacji zgłoszenia o dopuszczeniu do swobodnego obrotu; oraz
- b) przekazują z końcem każdego okresu dwutygodniowego drugi egzemplarz każdego pozwolenia na przywóz i wyciągu organom ich państwa członkowskiego wymienionym w załączniku.

2. Organy określone w ust. 1 lit. b) przekazują z końcem każdego okresu dwutygodniowego egzemplarz pozwoleń i otrzymanych wyciągów do właściwych organów państw członkowskich, które wystawiły te dokumenty.

3. W przypadku wątpliwości co do autentyczności pozwolenia, wyciągu lub jakiegokolwiek informacji lub podpisu na przedstawionym dokumencie lub co do statusu importera wypełniającego formalności związane z dopuszczeniem do swobodnego obrotu lub w imieniu którego formalności są dokonywane i w przypadku podejrzenia nieprawidłowości, urzędy celne, w których przedstawiono dokumenty, bezzwłocznie powiadamiają właściwe organy danego państwa członkowskiego. Te z kolei bezzwłocznie przesyłają wspomniane informacje właściwym organom państwa członkowskiego, które wystawiły te dokumenty, jak również Komisji, w celu przeprowadzenia dokładnej kontroli.

4. Na podstawie informacji otrzymanych zgodnie z ust. 1, 2 i 3 właściwe organy państw członkowskich, wymienione w załączniku, przeprowadzają dodatkowe kontrole potrzebne do zapewnienia właściwego zarządzania kontyngentami taryfowymi, w szczególności odnoszące się do weryfikacji ilości przy-

wiezionych w ramach tych uzgodnień, przez dokładne porównanie wydanych pozwoleń i wyciągów z wykorzystanymi pozwoleniami i wyciągami. W tym celu weryfikują w szczególności autentyczność i zgodność wykorzystanych dokumentów oraz ich wykorzystanie przez podmioty.

ROZDZIAŁ III

PRZYWÓZ IŁOŚCI PRZEWIDZIANYCH W ART. 2 LIT. B)

Artykuł 8

Zarządzanie

1. Ilości przewidziane w art. 2 lit. b) dzieli się na sześć transzy, każda w wysokości 104 692 ton, jak następuje:

Numer porządkowy	Okres obowiązywania kontyngentu
09.1634	od dnia 1 stycznia do dnia 28 lutego
09.1638	od dnia 1 marca do dnia 30 kwietnia
09.1639	od dnia 1 maja do dnia 30 czerwca
09.1640	od dnia 1 lipca do dnia 31 sierpnia
09.1642	od dnia 1 września do dnia 31 października
09.1644	od dnia 1 listopada do dnia 31 grudnia

2. Transze określone w ust. 1 zarządzane są zgodnie z art. 308a, 308b i 308c rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 9

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Właściwe organy państw członkowskich:

Belgia

Bureau d'intervention et de restitution belge/Belgisch
Interventie- en Restitutiebureau
Rue de Trèves, 82/Trierstraat 82
B-1040 Bruxelles/Brussel

Francja

Office de développement de l'économie agricole des
départements d'outre-mer (Odeadom)
46-48, rue de Lagny
F-93104 Montreuil Cedex

Republika Czeska

Státní zemědělský intervenční fond
Ve Smečkách 33
CZ-110 00 Praha 1

Irlandia

Department of Agriculture & Food
Crops Policy & State Bodies Division
Agriculture House (3W)
Kildare Street
Dublin 2
Ireland

Dania

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Direktoratet for Fødevareerhverv; Eksportstøttekontoret
Nyropsgade 30
DK-1780 København V

Włochy

Ministero del Commercio internazionale
Direzioe generale per la Politica commerciale — Div. II
Viale Boston, 25
I-00144 Roma

Niemcy

Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung
Referat 322
Deichmanns Aue 29
D-53179 Bonn

Cypr

Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού
Μονάδα Αδειών Εισαγωγών — Εξαγωγών
CY 1421 Κύπρος

Estonia

Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet
Toetuste osakond, kaubandustoetuste büroo
Narva mnt 3
EE-51009 Tartu

Ministry of Commerce, Industry and Tourism
Import & Export Licensing Unit
CY 1421 Cyprus

Łotwa

Zemkopības ministrijas
Lauku atbalsta dienests
Tirdzniecības mehānismu departaments
Licenču daļa
Republikas laukums 2
LV-1981 Rīga

Grecja

OKEPEKE (ex-GEDIDAGEP)
Directorate Fruits and Vegetables, Wine and Industrial
Products
241, Acharnon Street
GR-10446 Athens

Litwa

Nacionalinė mokėjimo agentūra
Užsienio prekybos departamentas
Blindžių g. 17
LT-08111 Vilnius

ΟΠΕΚΕΠΕ

Δ/ση οπωροκηπευτικών, αμπελοοινικών και βιομηχανικών
προϊόντων
Αχαρνών 2
Τ.Κ. 10446, Αθήνα

Hiszpania

Ministerio de Industria, Turismo y Comercio
Secretaría General de Comercio Exterior
Paseo de la Castellana, 162
E-28046 Madrid

Luksemburg

Direction des douanes et accises
Division „douane/valeur”
26, place de la Gare
L-1616 Luxembourg

Węgry

Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal
Margit krt. 85
HU-1024 Budapest

Malta

Ministeru għall-Affarijiet Rurali u l-Ambjent
Divizjoni tas-Servizzi Agrikoli u Zvilupp Rurali
Agenzija tal-Pagamenti
Trade Mechanisms
Centru Nazzjonali tas-Servizzi Agrikoli u Zvilupp Rurali
Għammieri
Marsa CMR 02 Malta

Niderlandy

Produktschap Tuinbouw
Louis Pasteurlaan 6
Postbus 280
2700 AG Zoetermeer
Nederland

Austria

Agrarmarkt Austria
Dresdner Straße 70
A-1200 Wien

Polska

Agencja Rynku Rolnego
Biuro Administrowania Obrotem Towarowym z
Zagranicą
ul. Nowy Świat 6/12
00-400 Warszawa
Polska

Portugalia

Ministério das Finanças e da Administração Pública
Direcção-Geral das Alfândegas e dos Impostos Especiais
sobre o Consumo
Direcção de Serviços de Licenciamento
Rua Terreiro do Trigo — Edifício da Alfândega
P-1149-060 Lisboa

Słowenia

Agencija RS za kmetijske trge in razvoj podeželja
Oddelek za zunanjo trgovino
Dunajska cesta 160
SI-1000 Ljubljana

Słowacja

Pôdohospodárska platobná agentúra
Dobrovičova 12
815 26 Bratislava
Slovenská republika

Finlandia

Maa- ja Metsätalousministeriö
PL 30
FIN-00023 Valtioneuvosto, Helsinki

Szwecja

Jordbruksverket
Interventionsenheten
S-551 82 Jönköping

Zjednoczone Królestwo

Rural Payment Agency
External Trade Division
Lancaster House
Hampshire Court
Newcastle Upon Tyne
NE4 7YH
United Kingdom

Bułgaria

Министерство на земеделието и горите
Дирекция „Маркетинг и регулаторни режими“
Бул. „Христо Ботев“, 55
София, 1040
България

Ministry of Agriculture and Forestry
Marketing and Regulatory Regimes Directorate
55, Hristo Botev blvd.
Sofia, 1040

Rumunia

Agentia de Plati si Interventie pentru Agricultura
Directia de Masuri de Piata – Comert Exterior
B-dul Carol I nr. 17, sector 2
Bucuresti
Romania

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1790/2006**z dnia 5 grudnia 2006 r.****zatwierdzające działania przeprowadzane na terenie Turcji, mające na celu kontrolę zgodności norm handlowych mających zastosowanie do świeżych owoców i warzyw przed ich przywozem do Wspólnoty**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

wprowadzenia w życie procedury współpracy administracyjnej ustanowionej w art. 7 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 1148/2001.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10,

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Świeżych Owoców i Warzyw,

a także mając na uwadze, co następuje:

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

- (1) Artykuł 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1148/2001 z dnia 12 czerwca 2001 r. w sprawie kontroli zgodności norm handlowych mających zastosowanie do świeżych owoców i warzyw ⁽²⁾ ustanawia warunki zatwierdzania czynności kontrolnych przeprowadzonych przez dany kraj trzeci, który o to wnioskuje, przed przywozem do Wspólnoty.

Kontrole zgodności norm handlowych dotyczących świeżych owoców i warzyw przeprowadzane przez Turcję przed ich przywozem do Wspólnoty zostają niniejszym zatwierdzone zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1148/2001.

Artykuł 2

- (2) Władze Turcji przesłały do Komisji wniosek o zatwierdzenie czynności kontrolnych, za których przeprowadzanie odpowiedzialna jest Dyrekcja Generalna ds. Normalizacji Handlu Zagranicznego. W tym wniosku stwierdza się, że wyżej wymienione organy kontroli posiadają niezbędny personel, wyposażenie i urządzenia do przeprowadzania kontroli, że stosują one metody równorzędne do metod określonych w art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1148/2001 oraz że świeże owoce i warzywa wywożone z Turcji do Wspólnoty odpowiadają wspólnotowym normom handlowym.

Szczegółowe dane dotyczące władzy publicznej i organu kontroli w Turcji, określonych w art. 7 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1148/2001, podane są w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

- (3) Informacje przesłane przez państwa członkowskie do Komisji wskazują, że w okresie 2001–2005 częstotliwość występowania niezgodności z normami handlowymi w przywozie świeżych owoców i warzyw z Turcji była bardzo niska.

Świadectwa określone w art. 7 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1148/2001, wydane w następstwie kontroli określonych w art. 1 niniejszego rozporządzenia, muszą być sporządzone na formularzach zgodnie ze wzorem podanym w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

- (4) Kontrole zgodności przeprowadzone przez Turcję powinny zatem zostać zatwierdzone z mocą od dnia

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 47/2003 (Dz.U. L 7 z 11.1.2003, str. 64).

⁽²⁾ Dz.U. L 156 z 13.6.2001, str. 9. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 408/2003 (Dz.U. L 62 z 6.3.2003, str. 8).

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od daty opublikowania w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* zawiadomienia określonego w art. 7 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 1148/2001, odnoszącego się do ustanowienia współpracy administracyjnej między Wspólnotą a Turcją.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Władza publiczna w rozumieniu art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1148/2001:*Dyrekcja Generalna ds. Normalizacji Handlu Zagranicznego*

Dyrektor Generalny: Yavuz MOLLASALIHOĞLU

Dyrektor Departamentu Rolnictwa: Çiğdem KILIÇKAYA

Adres: İnönü Bulv. No: 36 Oda no: 2118 06510 Emek/Ankara

Tel.: (90-312) 212 58 99

Faks: (90-312) 212 68 64, (90-312) 205 09 18

E-mail: kilickayac@dtm.gov.tr

Organ kontroli w rozumieniu art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1148/2001:*Regionalna Dyrekcja Zachodniej Anatolii*

Dyrektor Regionalny: Muzaffer ERTÜRK

Adres: Gazi Bulv. No: 126 Kat:1 35230 Basmane/İzmir

Tel.: (90-232) 483 40 26

Faks: (90-232) 48 37 72

E-mail: izmirbolge@dtm.gov.tr

Regionalna Dyrekcja Południowej Anatolii

Dyrektor Regionalny: Şükrü ÇALIŞKAN

Adres: Çakmak Cad. Buğdaycı Apt. No:27 Kat:6/32 Mersin

Tel.: (90-324) 237 97 18

Faks: (90-324) 237 19 59

E-mail: mersinbolge@dtm.gov.tr

Regionalna Dyrekcja Południowo-Wschodniej Anatolii

Dyrektor Regionalny: M. Zihni DOĞAN

Adres: Yeni Valilik Binası Kat:5 No:555 27330 Gaziantep

Tel.: (90-342) 230 78 52

Faks: (90-342) 221 21 44

E-mail: gaziantepbolge@dtm.gov.tr

Regionalna Dyrekcja Marmary

Dyrektor Regionalny: Çağatay ÖZTÜRK

Adres: Dış Ticaret Kompleksi D Blok K-1-2 Çobançeşme Mevkii Sanayi Cad

Yenibosna – Bahçelievler/İstanbul

Tel.: (90-212) 454 08 20

Faks: (90-212) 454 08 22

E-mail: istanbulbolge@dtm.gov.tr

Regionalna Dyrekcja Wschodniego Wybrzeża Morza Czarnego

Dyrektor Regionalny: Ö. Naci GENÇTÜRK

Adres: Hükümet Konağı Üst Zemin Kat 61040 Trabzon

Tel.: (90-462) 230 19 82

Faks: (90-462) 229 73 09

E-mail: izmirbolge@dtm.gov.tr

Regionalna Dyrekcja Środkowej Anatolii

Dyrektor Regionalny: Caner SOLMAZ

Adres: Mithatpaşa Cad. No: 18/4 Kızılay/Ankara

Tel.: (90-312) 430 61 08

Faks: (90-312) 430 61 09

E-mail: ankarabolge@dtm.gov.tr

ZAŁĄCZNIK II

Wzór świadectwa określonego w art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1148/2001

1. İhracatçının Unvanı, Vergi No (Nazwa eksportera, Numer Identyfikacji Podatkowej)	 KONTROL BELGESİ ŚWIADECTWO ZGODNOŚCI Nr _____ İşbu belge sadece Kontrol Dairelerince kullanılır (Świadectwo wyłącznie do użytku służb kontrolnych)		
2. Ambalaj Üstünde Görülen Ambalajcı veya İmalatçı Firma (İhracatçıdan farklı ise) (Producent lub podmiot pakujący wskazany na opakowaniu) (jeżeli inny niż eksporter)	T.C. BAŞBAKANLIK DIŞ TİCARET MÜSTEŞARLIĞI (REPUBLIKA TURCJI, GABINET PREMIERA, SEKRETARIAT DS. HANDLU ZAGRANICZNEGO) BÖLGE MÜDÜRLÜĞÜ (..... DYREKCJA REGIONALNA) DTS Denetmenleri Grup Başkanlığı (Grupa Inspektorów ds. Normalizacji Handlu Zagranicznego)		
5. Nakil Vasetası (Środek transportu)	3. Menşee Ülke ve Şehir (Państwo i miasto pochodzenia)	4. Gideceği Ülke (Państwo przeznaczenia)	
7. Ambalaj Çeşidi ve Sayısı (Liczba i rodzaj opakowań)	8. Ürünün Türü ve Çeşidi (Charakter i rodzaj produktu)	9. Kalite Sınıfı (Klasa jakości)	10. Partinin Ağırlığı Brüt/Net (Całkowita waga w kg brutto/netto)
11. Örnekleme suretiyle yapılan kontrolde, yukarıda vasıfları yazılı partinin, kontrol anında yürürlükte olan standartlara uygun bulunduğu tasdik olunur (W rezultacie kontroli przez pobranie próbek poświadczą się, że powyższa przesyłka spełnia normy obowiązujące w czasie kontroli) Çıkış Gümrüğü (Urząd celný wyjścia) Bu Kontrol Belgesi:/...../200. tarihi bitimine kadar geçerlidir (Niniejsze świadectwo zgodności jest ważne do dnia/...../200...) Kontrol Tarihi:/...../200. (Data kontroli:/...../200.) Kontrolü Yapanlar: (Poddane kontroli przez:) Kaşe, İmza, Mühür (Pieczętka – Podpis – Pieczęć)			

DYREKTYWA KOMISJI 2006/124/WE

z dnia 5 grudnia 2006 r.

zmieniająca dyrektywę Rady 92/33/EWG w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym oraz nasadzeniowym warzyw, innym niż nasiona, oraz dyrektywę Rady 2002/55/WE w sprawie obrotu materiałem siewnym warzyw

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 92/33/EWG z dnia 28 kwietnia 1992 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym oraz nasadzeniowym warzyw, innym niż materiał siewny⁽¹⁾, w szczególności jej art. 1 ust. 3,

uwzględniając dyrektywę Rady 2002/55/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym warzyw⁽²⁾, w szczególności jej art. 2 ust. 2 i art. 45,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2002/55/WE nie uwzględnia wszystkich rodzajów i gatunków warzyw objętych dyrektywą 92/33/EWG. Należy rozszerzyć zakres dyrektywy 2002/55/WE, tak aby miała ona zastosowanie do tych samych rodzajów i gatunków, co dyrektywa 92/33/EWG.
- (2) Dyrektywy 2002/55/WE oraz 92/33/EWG nie obejmują *Zea mays* L. (kukurydzy pękającej lub kukurydzy cukrowej), która jest powszechnie uprawianą rośliną w pewnych nowych państwach członkowskich. Należy rozszerzyć zakres obu dyrektyw, tak aby objąć nimi *Zea mays* L. Kukurydza, w tym kukurydza pękająca i kukurydza cukrowa, jest zakwalifikowana jako zboże na mocy prawodawstwa dotyczącego wspólnej polityki rolnej, jednak materiał siewny kukurydzy cukrowej i kukurydzy pękającej musi być objęty specjalnym prawodawstwem dotyczącym obrotu materiałem siewnym warzyw.
- (3) W świetle rozwoju wiedzy naukowej pewna liczba nazw botanicznych używanych w dyrektywach 92/33/EWG i 2002/55/WE okazała się niepoprawna oraz o wątpliwej autentyczności. Nazwy te powinny być dostosowane do nazw przyjętych na rynkach międzynarodowych.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywy 92/33/WE i 2002/55/WE.

- (5) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Nasion i Materiału Rozmnożeniowego dla Rolnictwa, Ogrodnictwa i Leśnictwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Rodzaje i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/33/EWG zastępuje się rodzajami i gatunkami wymienionymi w załączniku do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

W dyrektywie 2002/55/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) rodzaje i gatunki wymienione w art. 2 ust. 1 lit. b) zastępuje się rodzajami i gatunkami wymienionymi w załączniku do niniejszej dyrektywy;

- 2) w załączniku II pkt 3 lit. a) wprowadza się następujące zmiany:

- a) dodaje się następujące pozycje w kolejności alfabetycznej:

„ <i>Allium fistulosum</i> ”	97	0,5	65”
„ <i>Allium sativum</i> ”	97	0,5	65”
„ <i>Allium schoenoprasum</i> ”	97	0,5	65”
„ <i>Rheum rhabarbarum</i> ”	97	0,5	70”
„ <i>Zea mays</i> ”	98	0,1	85”;

- b) „*Brassica oleracea* (inne podgatunki)” zastępuje się „*Brassica oleracea* (inne niż kalafior)”;

- c) „*Brassica pekinensis*” zastępuje się „*Brassica rapa* (kapusta pekińska)”;

- d) „*Brassica rapa*” zastępuje się „*Brassica rapa* (rzepa)”;

(¹) Dz.U. L 157 z 10.6.1992, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2005/55/WE (Dz.U. L 22 z 26.1.2005, str. 17).

(²) Dz.U. L 193 z 20.7.2002, str. 33. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/117/WE (Dz.U. L 14 z 18.1.2005, str. 18).

e) „*Lycopersicon lycopersicum*” zastępuje się „*Lycopersicon esculentum*”;

3) w załączniku III pkt 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się następujące pozycje w kolejności alfabetycznej:

„ <i>Allium fistulosum</i> ”	15”
„ <i>Allium sativum</i> ”	20”
„ <i>Allium schoenoprasum</i> ”	15”
„ <i>Rheum rhabarbarum</i> ”	135”
„ <i>Zea mays</i> ”	1 000”;

b) skreśla się pozycję „*Brassica pekinensis*”;

c) „*Lycopersicon lycopersicum*” zastępuje się „*Lycopersicon esculentum*”.

Artykuł 3

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują najpóźniej do dnia 30 czerwca 2007 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę zgodności między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 lipca 2007 r. Państwa członkowskie mogą jednak odroczyć do dnia 31 grudnia 2009 r. stosowanie przepisów dotyczących formalnego przyjęcia odmian należących do *Allium cepa* L. (gatunek zbiorowy), *Allium fistulosum* L., *Allium sativum* L., *Allium schoenoprasum* L., *Rheum rhabarbarum* L. oraz *Zea mays* L.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonania takiego odesłania określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ <i>Allium cepa</i> L.	
— Grupa <i>Cepa</i>	Cebula Szalotka <i>Echalion</i>
— Grupa <i>Aggregatum</i>	Szalotka
<i>Allium fistulosum</i> L.	Cebula siedmiolatka (czosnek dęty)
<i>Allium porrum</i> L.	Por
<i>Allium sativum</i> L.	Czosnek pospolity
<i>Allium schoenoprasum</i> L.	Szczypiorek
<i>Anthriscus cerefolium</i> (L.) Hoffm.	Trybuła ogrodowa
<i>Apium graveolens</i> L.	Seler naciowy Seler korzeniowy
<i>Asparagus officinalis</i> L.	Szparag
<i>Beta vulgaris</i> L.	Burak ćwikłowy Burak liściowy
<i>Brassica oleracea</i> L.	Jarmuż Kalafior Brokuł Kapusta brukselska Kapusta włoska Kapusta głowiasta biała Kapusta głowiasta czerwona Kalarepa
<i>Brassica rapa</i> L.	Kapusta pekińska Rzepa
<i>Capsicum annuum</i> L.	Papryka
<i>Cichorium endivia</i> L.	Endywia kędzierzawa Endywia eskariola
<i>Cichorium intybus</i> L.	Cykoria sałatowa Cykoria liściowa Cykoria korzeniowa
<i>Citrullus lanatus</i> (Thunb.) Matsum. et Nakai	Kawon (arbuz)
<i>Cucumis melo</i> L.	Melon
<i>Cucumis sativus</i> L.	Ogórek – sałatkowy Ogórek – konserwowy
<i>Cucurbita maxima</i> Duchesne	Dynia olbrzymia
<i>Cucurbita pepo</i> L.	Dynia zwyczajna
<i>Cynara cardunculus</i> L.	Karczoch zwyczajny Karczoch hiszpański (kard)

<i>Daucus carota</i> L.	Marchew jadalna Marchew pastewna
<i>Foeniculum vulgare</i> Mill.	Koper włoski (fenkuł)
<i>Lactuca sativa</i> L.	Salata
<i>Lycopersicon esculentum</i> Mill.	Pomidor
<i>Petroselinum crispum</i> (Mill.) Nyman ex A. W. Hill	Pietruszka
<i>Phaseolus coccineus</i> L.	Fasola wielokwiatowa
<i>Phaseolus vulgaris</i> L.	Fasola zwykła karłowa Fasola zwykła tyczna
<i>Pisum sativum</i> L. (partim)	Groch siewny łuskowy – pomarszczony Groch siewny łuskowy – gładki Groch siewny cukrowy
<i>Raphanus sativus</i> L.	Rzodkiewka Rzodkiew
<i>Rheum rhabarbarum</i> L.	Rabarbar
<i>Scorzonera hispanica</i> L.	Skorzonera (węży mord)
<i>Solanum melongena</i> L.	Oberżyna
<i>Spinacia oleracea</i> L.	Szpinak
<i>Valerianella locusta</i> (L.) Laterr.	Roszponka warzywna
<i>Vicia faba</i> L. (partim)	Bób
<i>Zea mays</i> L. (partim)	Kukurydza cukrowa Kukurydza pękająca”

DYREKTYWA KOMISJI 2006/125/WE**z dnia 5 grudnia 2006 r.****w sprawie przetworzonej żywności na bazie zbóż oraz żywności dla niemowląt i małych dzieci****(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(Wersja skodyfikowana)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/398/EWG z dnia 3 maja 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Komisji 96/5/WE z dnia 16 lutego 1996 r. w sprawie przetworzonej żywności na bazie zbóż oraz żywności dla niemowląt i małych dzieci⁽²⁾ została kilkakrotnie znacząco zmieniona⁽³⁾. Dla zapewnienia jasności i zrozumiałości powinna zostać ujednolicona.
- (2) Przetworzona żywność na bazie zbóż i żywność dla niemowląt i małych dzieci są stosowane jako część urozmaiconej diety i nie stanowią wyłączonego źródła pożywienia niemowląt i małych dzieci.
- (3) Istnieje ogromna różnorodność wspomnianych produktów, odzwierciedlająca szeroko zróżnicowaną dietę niemowląt odstawionych od piersi i małych dzieci, z powodu społecznych i kulturalnych uwarunkowań istniejących we Wspólnocie.
- (4) Zasadniczy skład wspomnianych produktów musi być odpowiedni do celów żywieniowych zdrowych niemowląt i małych dzieci zgodnie z ogólnie przyjętymi danymi naukowymi, z uwzględnieniem wyżej wspomnianych czynników.
- (5) Należy ustanowić zasadnicze potrzeby żywieniowe co do składu dwóch szerokich kategorii tych produktów, mianowicie przetworzonej żywności na bazie zbóż i żywności dla niemowląt i małych dzieci.
- (6) Chociaż, w związku z właściwościami tych produktów, należy narzucić pewną liczbę obowiązkowych wymagań i innych ograniczeń dotyczących poziomu witamin, minerałów i innych składników pokarmowych, należy zezwolić na to, aby tego rodzaju składniki odżywcze były dodawane dobrowolnie przez producentów, pod warunkiem, że używają oni wyłącznie niektórych substancji, które zostaną określone przez niniejszą dyrektywę.
- (7) Nie wydaje się, aby dobrowolne dodanie takich składników odżywczych na poziomach obecnie obserwowanych we Wspólnocie powodowało nadmierną dawkę tych produktów podawaną niemowlętom i małym dzieciom. Należy zwrócić uwagę na przyszły rozwój sytuacji oraz, jeśli to konieczne, podjąć odpowiednie środki.
- (8) Różne zasady dotyczące najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w przetworzonej żywności na bazie zbóż i w żywności dla dzieci powodują powstawanie barier w handlu między niektórymi państwami członkowskimi.
- (9) Najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości pestycydów określone w dyrektywie Rady 76/895/EWG z dnia 23 listopada 1976 r. odnoszącej się do ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w owocach i warzywach oraz na ich powierzchni⁽⁴⁾, w dyrektywie Rady 86/362/EWG z dnia 24 lipca 1986 r. w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w zbożach i na ich powierzchni⁽⁵⁾, w dyrektywie Rady 86/363/EWG z dnia 24 lipca 1986 r. w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego i na ich powierzchni⁽⁶⁾ oraz w dyrektywie Rady 90/642/EWG z dnia 27 listopada 1990 r. w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach, oraz na ich powierzchni⁽⁷⁾, pozostają bez uszczerbku dla przepisów szczególnych mających zastosowanie do przetworzonej żywności na bazie zbóż i żywności dla dzieci.

⁽¹⁾ Dz.U. L 186 z 30.6.1989, str. 27. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 49 z 28.2.1996, str. 17. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2003/13/WE (Dz.U. L 41 z 14.2.2003, str. 33).

⁽³⁾ Patrz: załącznik VIII, część A.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 340 z 9.12.1976, str. 26. Niniejsza dyrektywa zostaje uchylona rozporządzeniem (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 70 z 16.3.2005, str. 1).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 221 z 7.8.1986, str. 37. Niniejsza dyrektywa zostaje uchylona rozporządzeniem (WE) nr 396/2005.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 221 z 7.8.1986, str. 43. Niniejsza dyrektywa zostaje uchylona rozporządzeniem (WE) nr 396/2005.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 350 z 14.12.1990, str. 71. Niniejsza dyrektywa zostaje uchylona rozporządzeniem (WE) nr 396/2005.

- (10) Uwzględniając międzynarodowe zobowiązania Wspólnoty, w przypadkach gdy właściwe dowody naukowe są niewystarczające, zasada zachowania ostrożności zezwala na tymczasowe przyjęcie przez Wspólnotę środków na podstawie dostępnych, adekwatnych informacji, do czasu dokonania dodatkowej oceny zagrożenia i przeglądu środków w odpowiednim czasie.
- (11) Na podstawie dwóch opinii wydanych przez Naukowy Komitet ds. Żywności dnia 19 września 1997 r. i dnia 4 czerwca 1998 r. istnieją w chwili obecnej wątpliwości odnośnie do odpowiedniości istniejących wielkości dopuszczalnego spożycia dziennego (ADI) pestycydów i pozostałości pestycydów dla ochrony zdrowia niemowląt i małych dzieci. Dlatego też, o ile rozpatruje środki spożywcze specjalnego przeznaczenia żywieniowego przeznaczone dla niemowląt i małych dzieci, właściwe jest przyjęcie bardzo niskich wspólnych poziomów dla wszystkich pestycydów do czasu naukowego przebadania, przypadek po przypadku, oraz oceny substancji. Wzmiankowane bardzo niskie wspólne poziomy ustala się na 0,01 mg/kg, co zazwyczaj w praktyce oznacza minimalny wykrywany poziom.
- (12) Wymaga się poważnego zmniejszenia pozostałości pestycydów. Dobierając starannie surowce i przy założeniu, że przetwarzana żywność na bazie zbóż i żywność dla dzieci podlegają rozległemu przetwarzaniu w trakcie produkcji, wykonalne jest wytwarzanie produktów o bardzo niskich poziomach pozostałości pestycydów. Jednakże w przypadku małej liczby pestycydów lub metabolitów pestycydów nawet najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości rzędu 0,01 mg/kg może, w przypadku najgorszych warunków przyjmowania, skutkować przyjęciem przez niemowlęta i małe dzieci ilości przekraczającej ADI. Dotyczy to pestycydów lub metabolitów pestycydów, dla których ADI wynosi poniżej 0,0005 mg/kg masy ciała.
- (13) Niniejsza dyrektywa ustanowiła zasadę wprowadzenia zakazu stosowania tych pestycydów w produkcji produktów rolnych przeznaczonych do przetworzonej żywności na bazie zbóż oraz żywności dla dzieci. Jednakże zakaz ten niekoniecznie gwarantuje, że produkty są wolne od tych pestycydów, gdyż niektóre pestycydy zanieczyszczają środowisko, a ich pozostałości można znaleźć w danych produktach.
- (14) Zdrowie niemowląt i małych dzieci można lepiej chronić poprzez stosowanie dodatkowych wymagań, które mogą być egzekwowane w drodze analizy niezależnie od pochodzenia produktu.
- (15) Większość pestycydów, dla których wartość ADI wynosi poniżej 0,0005 mg/kg masy ciała, jest już zakazana we Wspólnocie. Zakazane pestycydy nie powinny być wykrywalne w przetworzonej żywności na bazie zbóż oraz żywności dla dzieci przy użyciu najnowocześniejszych metod analitycznych. Jednakże niektóre pestycydy rozpadają się powoli i w dalszym ciągu zanieczyszczają środowisko. Mogą one występować w przetworzonej żywności na bazie zbóż oraz żywności dla dzieci nawet wówczas, gdy nie zostały użyte. Do celów kontroli powinno być stosowane podejście zharmonizowane.
- (16) Do czasu wydania decyzji Komisji określających, czy spełniają one wymogi bezpieczeństwa wyszczególnione w art. 5 dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾, dalsze stosowanie zatwierdzonych pestycydów powinno być dopuszczone, dopóki ich pozostałości odpowiadają najwyższemu dopuszczalnym poziomom pozostałości określonym w niniejszej dyrektywie. Należy określić je na poziomach, które zapewnią, że odpowiednie wartości ADI nie zostaną przekroczone przez niemowlęta lub małe dzieci w przypadku najgorszych warunków przyjmowania.
- (17) Użyciem nowych składników żywnościowych powinno zajmować się ustawodawstwo horyzontalne dla wszystkich środków spożywczych za pomocą oddzielnego środka.
- (18) Niniejsza dyrektywa odzwierciedla obecny stan wiedzy na temat rozpatrywanych produktów. Jakiegokolwiek zmiany, celem pozwolenia na innowacje w oparciu o postęp naukowy i techniczny, powinny być rozpatrzone zgodnie z procedurami określonymi w art. 13 ust. 2 dyrektywy 89/398/EWG.
- (19) Z uwagi na osoby, dla których produkty są przeznaczone, należy ustanowić niezbędne kryteria mikrobiologiczne i najwyższe dopuszczalne poziomy substancji zanieczyszczających.
- (20) Na podstawie art. 7 ust. 1 dyrektywy 89/398/EWG produkty objęte niniejszą dyrektywą podlegają ogólnym zasadom przewidzianym w dyrektywie 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych⁽²⁾.
- (21) W niniejszej dyrektywie powinny zostać przyjęte i rozszerzone dodatki i wyjątki od ogólnych zasad tam, gdzie stosowne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 396/2005.

⁽²⁾ Dz.U. L 109 z 6.5.2000, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2003/89/WE (Dz.U. L 308 z 25.11.2003, str. 15).

- (22) W szczególności właściwości i przeznaczenie produktów, które obejmuje niniejsza dyrektywa, wymagają etykietowania składników pokarmowych podających wartość energetyczną oraz podstawowe składniki odżywcze, jakie zawierają. Oprócz tego należy szczegółowo podać sposób użycia zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 9 oraz art. 11 dyrektywy 2000/13/WE, w celu uniknięcia przypadków niewłaściwego użycia, co może ewentualnie zaszkodzić zdrowiu noworodków.
- (23) Podczas gdy z jednej strony nie są generalnie zabronione wzmianki czy informacje, które nie zostały szczegółowo zabronione w odniesieniu do danych produktów, zgodnie z zasadami mającymi zastosowanie do wszystkich środków spożywczych, tego rodzaju informacje czy dane, w stosownych przypadkach, powinny brać pod uwagę kryteria dotyczące składu, które zostały wyszczególnione w niniejszej dyrektywie.
- (24) Zgodnie z art. 4 dyrektywy 89/398/EWG odbyły się konsultacje w sprawie przepisów mogących wpływać na zdrowie publiczne.
- (25) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt.
- (26) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów przeniesienia do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku VIII, część B,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa to „dyrektywa szczególna” w rozumieniu art. 4 ust. 1 dyrektywy 89/398/EWG.

2. Niniejsza dyrektywa obejmuje środki spożywcze specjalnego przeznaczenia żywieniowego spełniające szczególne wymagania zdrowych noworodków i małych dzieci we Wspólnocie i przeznaczone do użytku przez noworodki w czasie, kiedy są odstawiane od piersi, a także przez małe dzieci – jako dodatek do ich diety i/lub ich stopniowego przystosowania się do zwykłego pożywienia. Obejmują one:

- a) „przetworzoną żywność na bazie zbóż”, która jest podzielona na następujące cztery kategorie:
- i) zwykle zboża, które są lub powinny być odtworzone z mlekiem lub innymi odpowiednimi płynami żywieniowymi;
- ii) zboża z dodatkiem wysokobiałkowej żywności, które są w gotowej postaci odtworzonej lub należy je odtworzyć z wodą lub innymi płynami niezawierającymi białka;

iii) makarony, których należy używać po ugotowaniu we wrzącej wodzie lub innych odpowiednich płynach;

iv) sucharki i herbatniki, których należy używać bezpośrednio lub po sproszkowaniu z dodatkiem wody, mleka lub innych właściwych płynów;

b) „żywność dla dzieci” inną niż przetworzona żywność na bazie zbóż.

3. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do mleka przeznaczonego dla małych dzieci.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy mają zastosowanie następujące definicje:

- a) „niemowlęta” oznaczają dzieci poniżej dwunastego miesiąca życia;
- b) „małe dzieci” oznaczają dzieci między pierwszym a trzecim rokiem życia;
- c) „pozostałość pestycydów” oznacza pozostałość środków ochrony roślin w przetworzonej żywności na bazie zbóż i żywności dla dzieci, zgodnie z definicją w art. 2 pkt 1 dyrektywy Rady 91/414/EWG, łącznie z ich metabolitami oraz produktami powstającymi w wyniku ich rozkładu lub reakcji.

Artykuł 3

Państwa członkowskie zapewniają, by produkty określone w art. 1 ust. 2 były wprowadzone do obrotu we Wspólnocie, tylko jeśli są zgodne z zasadami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 4

Przetworzona żywność na bazie zbóż i żywność dla dzieci są produkowane ze składników, których przydatność do specjalnego przeznaczenia żywieniowego dla niemowląt i małych dzieci została stwierdzona w oparciu o ogólnie przyjęte dane naukowe.

Artykuł 5

1. Przetworzona żywność na bazie zbóż jest zgodna z kryteriami, co do składu, określonymi w załączniku I.

2. Żywność dla dzieci, która jest opisana w załączniku II, jest zgodna z kryteriami co do ich składu tam określonego.

Artykuł 6

Tylko substancje odżywcze wymienione w załączniku IV mogą być dodane do produkcji przetworzonej żywności na bazie zbóż i żywności dla dzieci.

Kryteria czystości dla tych substancji zostają ustanowione na późniejszym etapie.

Artykuł 7

1. Przetworzona żywność na bazie zbóż oraz żywność dla dzieci nie zawierają żadnych substancji w ilościach stwarzających zagrożenie do zdrowia niemowląt i małych dzieci. Ustanawia się niezbędne najwyższe dopuszczalne poziomy dla substancji innych niż określone w ust. 2 i 3.

2. Przetworzona żywność na bazie zbóż i żywność dla dzieci nie mogą zawierać pozostałości poszczególnych pestycydów o poziomach przekraczających 0,01 mg/kg, z wyjątkiem tych substancji, dla których ustalono specjalne poziomy w załączniku VI, w którym to przypadku zastosowanie mają te specjalne poziomy.

Do określania poziomów pozostałości pestycydów przyjmuje się ogólnie akceptowane standardowe metody analityczne.

3. Pestycydy wymienione w załączniku VII nie mogą być używane w produktach rolnych przeznaczonych do produkcji przetworzonej żywności na bazie zbóż oraz żywności dla dzieci.

Jednakże do celów kontroli:

- a) uznaje się, że pestycydy wymienione w tabeli 1 załącznika VII nie zostały użyte, jeżeli ich pozostałości nie przekraczają poziomu 0,003 mg/kg. Ten poziom, który traktuje się jako granicę kwantyfikacji metod analitycznych, podlega regularnemu przeglądowi w świetle postępu technicznego;
- b) uznaje się, że pestycydy wymienione w tabeli 2 załącznika VII nie zostały użyte, jeśli ich pozostałości nie przekraczają poziomu 0,003 mg/kg. Ten poziom podlega regularnemu przeglądowi w świetle danych dotyczących zanieczyszczenia środowiska.

4. Poziomy określone w ust. 2 i 3 stosuje się w odniesieniu do produktów zaproponowanych jako gotowe do spożycia lub o składzie zmienionym zgodnie z instrukcjami producentów.

5. Dla pestycydów wyszczególnionych w załączniku VI, gdy podjęta zostaje decyzja dotycząca wyłączenia substancji aktywnej wymienionej w załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG, to załącznik VI i załącznik VII do niniejszej dyrektywy są odpowiednio zmieniane.

6. W razie potrzeby ustala się kryteria mikrobiologiczne.

Artykuł 8

1. Oprócz szczegółów przewidzianych w art. 3 dyrektywy 2000/13/WE etykiety danych produktów zawierają następujące obowiązkowe informacje:

- a) wskazanie wieku, od którego produkt może być stosowany, jego skład, konsystencję oraz inne szczególne właściwości. Podany wiek nie jest dla żadnego produktu niższy od czterech miesięcy. Produkty polecane do użytku począwszy od czwartego miesiąca życia mogą podawać, że są odpowiednie począwszy od tego wieku, o ile osoby niezależne mające kwalifikacje medyczne, żywieniowe lub w dziedzinie farmacji lub inni specjaliści odpowiedzialni za opiekę nad matką i dzieckiem, nie zalecają inaczej;
- b) informacje dotyczące obecności lub nieobecności glutenu, jeśli określony wiek, od którego produkt może być używany, jest niższy niż sześć miesięcy;
- c) dostępną wartość energetyczną wyrażoną w kJ oraz kcal oraz zawartość białka, węglowodanów i tłuszczów wyrażoną w formie liczbowej na 100 g lub 100 ml sprzedawanego produktu oraz, tam gdzie stosowne, na określoną ilość produktu proponowaną do spożycia;
- d) średnią ilość każdej substancji mineralnej i każdej witaminy, wyszczególnionych odpowiednio w załączniku I i załączniku II, wyrażoną w formie liczbowej na 100 g lub 100 ml sprzedawanego produktu oraz, tam gdzie stosowne, na określoną ilość produktu proponowaną do spożycia;
- e) jeśli to konieczne, instrukcje do właściwego przygotowania oraz stwierdzenie znaczenia postępowania zgodnie z tymi instrukcjami.

2. Etykiety mogą podawać:

- a) średnią ilość składników odżywczych wymienionych w załączniku IV, jeśli takiej deklaracji nie obejmują przepisy ust. 1 lit. d), wyrażoną w formie liczbowej na 100 g lub 100 ml sprzedawanego produktu oraz, tam gdzie stosowne, na określoną ilość produktu proponowaną do spożycia;
- b) dodatkowo do informacji liczbowej, informacje o witaminach i minerałach wymienionych w załączniku V, wyrażone jako procent wartości referencyjnych tam określonych, na 100 g lub 100 ml sprzedawanego produktu oraz, tam gdzie stosowne, na określoną ilość produktu proponowaną do spożycia, pod warunkiem że przedstawione ilości są co najmniej równe 15 % wartości referencyjnych.

Artykuł 9

Dyrektywa 96/5/WE, zmieniona dyrektywami wymienionymi w załączniku VIII, część A zostaje uchylona, bez naruszenia zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów przeniesienia do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku VIII, część B.

Odesłania do uchylonej dyrektywy należy odczytywać jako odesłania do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku IX.

Artykuł 10

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 11

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

ZASADNICZY SKŁAD PRZETWORZONEJ ŻYWNOŚCI NA BAZIE ZBÓŻ DLA NIEMOWLĄT I MAŁYCH DZIECI

Wymagania dotyczące składników odżywczych odnoszą się do produktów gotowych do użycia, sprzedawanych jako takie lub do odtworzenia zgodnie z instrukcją producenta.

1. ZAWARTOŚĆ ZBÓŻ

Przetworzona żywność na bazie zbóż jest przygotowana przede wszystkim z jednego lub więcej zmielonych zbóż i/lub podstawowych produktów skrobiowych.

Ilość zboża i/lub bazy skrobiowej nie wynosi mniej niż 25 % końcowej mieszanki, według wagi suchej masy w stosunku do masy bazy.

2. BIAŁKA

- 2.1. Dla produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a) ppkt ii) oraz iv), zawartość białka nie przekracza 1,3 g/100 kJ (5,5 g/100 kcal).
- 2.2. Dla produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a) ppkt ii) dodatek białka nie wynosi mniej niż 0,48 g/100 kJ (2 g/100 kcal).
- 2.3. Dla herbatników wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a) ppkt iv), wytworzonych z dodatkiem wysokobiałkowej żywności i prezentowanych jako takie, ilość dodanego białka nie jest mniejsza niż 0,36 g/100 kJ (1,5/100 kcal).
- 2.4. Wskaźnik chemiczny dodatku białka jest równy co najmniej 80 % białka referencyjnego (kazeina, jak określono w załączniku III) lub też współczynnik wydajności wzrostowej białka (PER) w mieszance jest równy co najmniej 70 % białka referencyjnego. We wszystkich wypadkach dodanie aminokwasów jest dozwolone wyłącznie w celu poprawienia wartości odżywczych mieszanki białka i tylko w proporcjach niezbędnych do tego celu.

3. WĘGLOWODANY

- 3.1. Jeśli sacharoza, fruktoza, glukoza, syropy glukozowe lub miód zostały dodane do produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a) ppkt i) oraz iv):
 - ilość węglowodanów dodanych z tych źródeł nie przekracza 1,8 g/100 kJ (7,5 g/100 kcal),
 - ilość dodanej fruktozy nie przekracza 0,9 g/100 kJ (3,75 g/100 kcal).
- 3.2. Jeśli sacharoza, fruktoza, glukoza, syropy glukozowe lub miód są dodane do produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a) ppkt ii):
 - ilość węglowodanów dodanych z tych źródeł nie przekracza 1,2 g/100 kJ (5 g/100 kcal),
 - ilość dodanej fruktozy nie przekracza 0,6 g/100 J (2,5 g/100 kcal).

4. TŁUSZCZE

- 4.1. Dla produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a) ppkt i) oraz iv) zawartość tłuszczów nie przekracza 0,8 g/100 kJ (3,3 g/100 kcal).
- 4.2. Dla produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a) ppkt ii) zawartość tłuszczów nie przekracza 1,1 g/100 kJ (4,5 g/100 kcal). Jeśli zawartość tłuszczów przekracza 0,8 g/100 kJ (3,3 g/100 kcal):
 - ilość kwasu laurynowego nie przekracza 15 % całkowitej zawartości tłuszczów,
 - ilość kwasu mirystynowego nie przekracza 15 % całkowitej zawartości tłuszczów,
 - ilość kwasu linolowego (w formie glicerydów = linoleaty) nie jest niższa niż 70 mg/100 kJ (300 mg/100 kcal) i nie przekracza 285 mg/100 kJ (1 200 mg/100 kcal).

5. MINERAŁY

5.1. Sód

— sole sodowe mogą być dodawane do przetworzonej żywności na bazie zbóż tylko do celów technologicznych,

— zawartość sodu w przetworzonej żywności nie przekracza 25 mg/100 kJ (100 mg/100 kcal).

5.2. Wapń

5.2.1. Dla produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a) ppkt ii) ilość wapnia nie jest niższa niż 20 mg/100 kJ (80 mg/100 kcal).

5.2.2. Dla produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a) ppkt iv), wytwarzanych z dodatkiem mleka (herbatniki mleczne) i przedstawianych jako takie, ilość wapnia nie jest niższa niż 12 mg/100 kJ (50 mg/100 kcal).

6. WITAMINY

6.1. Dla przetworzonej żywności na bazie zbóż ilość tiaminy nie jest niższa niż 25 µg/100 kJ (100 µg/100 kcal).

6.2. Dla produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a) ppkt ii):

	Na 100 kJ		Na 100 kcal	
	Minimalna	Maksymalna	Minimalna	Maksymalna
Witamina A (µg RE) ⁽¹⁾	14	43	60	180
Witamina D (µg) ⁽²⁾	0,25	0,75	1	3

⁽¹⁾ RE = wszystkie równoważniki trans retinolu.

⁽²⁾ W formie cholekalcyferolu, którego 10 µg = 400 i.u. witaminy D.

Limity te są także stosowane, jeśli witaminy A lub D zostały dodane do innej przetworzonej żywności na bazie zbóż.

7. NAJWYŻSZE DOPUSZCZALNE POZIOMY DLA WITAMIN, MINERAŁÓW ORAZ ELEMENTÓW ŚLADOWYCH, JEŻELI DODANO

Wymogi dotyczące składników odżywczych odnoszą się do produktów gotowych do użycia, wprowadzanych do obrotu jako takie lub jako produkty do odtworzenia zgodnie z instrukcją producenta, z wyjątkiem potasu i wapnia, dla których wymogi dotyczą produktów sprzedawanych.

Składnik odżywczy	Maksimum na 100 kcal
Witamina A (µg RE)	180
Witamina E (mg α-TE) ⁽¹⁾	3
Witamina D (µg)	3
Witamina C (mg)	12,5/25 ⁽²⁾
Tiamina (mg)	0,5
Ryboflawina (mg)	0,4
Niacyna (mg NE) ⁽³⁾	4,5
Witamina B6 (mg)	0,35
Kwas foliowy (µg)	50
Witamina B12 (µg)	0,35

Składnik odżywczy	Maksimum na 100 kcal
Kwas pantotenowy (mg)	1,5
Biotyna (µg)	10
Potas (mg)	160
Wapń (mg)	80/180 ⁽⁴⁾ /100 ⁽⁵⁾
Magnez (mg)	40
Żelazo (mg)	3
Cynk (mg)	2
Miedź (µg)	40
Jod (µg)	35
Mangan (µg)	0,6

⁽¹⁾ α-TE = d-α-równoważnik tokoferolu.

⁽²⁾ Limit stosowany do produktów wzbogacanych żelazem.

⁽³⁾ EN = równoważnik niacyny = mg kwasu nikotynowego + mg tryptofanu/60.

⁽⁴⁾ Limit stosowany do produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a) ppkt i) i ii).

⁽⁵⁾ Limit stosowany do produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a) ppkt iv).

ZAŁĄCZNIK II

ZASADNICZY SKŁAD ŻYWNOŚCI DLA NIEMOWLĄT I MAŁYCH DZIECI

Wymagania dotyczące składników odżywczych odnoszą się do produktów gotowych do użycia, sprzedawanych jako takie lub do odtworzenia zgodnie z instrukcją producenta.

1. BIAŁKO

1.1. Jeśli mięso, drób, ryby, podroby lub inne tradycyjne źródła białka są jedynymi składnikami wymienionymi w nazwie produktu, to wtedy:

- wymienione mięso, drób, ryby, podroby lub inne tradycyjne źródła białka stanowią ogółem nie mniej niż 40 % wagi całego produktu,
- każde wymienione mięso, drób, ryby, podroby lub inne tradycyjne źródło białka stanowią nie mniej niż 25 % wagi wszystkich wymienionych źródeł białka,
- łączna ilość białka z wymienionych źródeł jest nie mniejsza niż 1,7 g/100 kJ (7 g/100 kcal).

1.2. Jeśli mięso, drób, ryby, podroby lub inne tradycyjne źródło białka, pojedynczo lub w połączeniu, są wspomniane jako pierwsze w nazwie produktu, to bez względu na to, czy produkt przedstawiany jest jako posiłek, czy nie:

- wymienione mięso, drób, ryby, podroby lub inne tradycyjne źródła białka stanowią ogółem nie mniej niż 10 % wagi całego produktu,
- każde wymienione mięso, drób, ryby, podroby lub inne tradycyjne źródło białka stanowią nie mniej niż 25 % wagi wszystkich wymienionych źródeł białka,
- łączna ilość białka z wymienionych źródeł jest nie mniejsza niż 1 g/100 kJ (4 g/100 kcal).

1.3. Jeśli mięso, drób, ryby, podroby lub inne tradycyjne źródło białka, pojedynczo lub w połączeniu, są wymienione, ale nie jako pierwsze, w nazwie produktu, to bez względu na to, czy produkt przedstawiany jest jako posiłek, czy nie:

- wymienione mięso, drób, ryby, podroby lub inne tradycyjne źródła białka łącznie stanowią nie mniej niż 8 % wagi całego produktu,
- każde wymienione mięso, drób, ryby, podroby lub inne tradycyjne źródła białka stanowią nie mniej niż 25 % wagi wszystkich wymienionych źródeł białka,
- łączna ilość białka z wymienionych źródeł jest nie mniejsza niż 0,5 g/100 kJ (2,2 g/100 kcal),
- łączna ilość białka w produkcie ze wszystkich źródeł jest nie mniejsza niż 0,7 g/100 kJ (3 g/100 kcal).

1.4. Jeżeli ser wymieniony jest razem z innymi składnikami w nazwie produktu smakowego, to bez względu na to, czy produkt przedstawiany jest jako posiłek, czy nie:

- białka pochodzenia nabiałowego stanowią nie mniej niż 0,5 g/100 kJ (2,2 g/100 kcal),
- łączna ilość białka ze wszystkich źródeł w produkcie jest nie mniejsza niż 0,7 g/100 kJ (3 g/100 kcal).

1.5. Jeśli produkt oznaczony jest na etykiecie jako posiłek, ale nie wymienia w nazwie mięsa, drobiu, ryb, podrobów lub innych tradycyjnych źródeł białka, łączna zawartość białka w produkcie ze wszystkich źródeł nie jest mniejsza niż 0,7 g/100 kJ (3 g/100 kcal).

- 1.6. Sosy prezentowane jako dodatek do posiłku są zwolnione z wymogów pkt 1.1–1.5 włącznie.
- 1.7. Słodkie posiłki, które wymieniają w nazwie produkty nabiałowe jako pierwszy lub jedyny składnik, zawierają nie mniej niż 2,2 g białka mlecznego/100 kcal. Wszystkie pozostałe słodkie posiłki są zwolnione z wymogów pkt 1.1–1.5.
- 1.8. Dodanie aminokwasów jest dozwolone wyłącznie w celu poprawienia wartości odżywczych mieszanki białka i tylko w proporcjach niezbędnych do tego celu.

2. WĘGLOWODANY

Ilości wszystkich węglowodanów obecnych w sokach i nektarach owocowych i warzywnych, daniach złożonych jedynie z owoców oraz deserach lub puddingach nie przekracza:

- 10 g/100 ml dla soków warzywnych i opartych na nich napojach,
- 15 g/100 ml dla soków owocowych i nektarów oraz opartych na nich napojach,
- 20 g/100 g dla dań jedynie z owoców,
- 25 g/100 g dla deserów i puddingów,
- 5 g/100 g dla innych napojów niebędących na bazie mleka.

3. TŁUSZCZ

3.1. Dla produktów określonych w pkt 1.1:

Jeśli mięso lub ser są jedynymi składnikami lub są wymienione jako pierwsze w nazwie produktu, całkowita zawartość tłuszczu w produkcie ze wszystkich źródeł nie przekracza 1,4 g/100 kJ (6 g/100 kcal).

3.2. Dla wszelkich innych produktów całkowita zawartość tłuszczu w produkcie ze wszystkich źródeł nie przekracza 1,1 g/100 kJ (4,5 g/100 kcal).

4. SÓD

- 4.1. Ostateczna zawartość sodu w produkcie jest albo nie mniejsza niż 48 mg/100 kJ (200 mg/100 kcal), albo nie większa niż 200 mg na 100 g. Jednakże, jeśli ser jest jedynym składnikiem wymienionym w nazwie produktu, ostateczna zawartość sodu w produkcie jest nie większa niż 70 mg/100 kJ (300 mg/100 kcal).
- 4.2. Sole sodowe nie mogą być dodawane zarówno do produktów opartych na owocach jak i do deserów, puddingów z wyjątkiem celów technologicznych.

5. WITAMINY

Witamina C

W soku owocowym, nektarze lub soku warzywnym ostateczna zawartość witaminy C w produkcie jest albo nie mniejsza niż 6 mg/100 kJ (25 mg/100 kcal), albo nie mniejsza niż 25 mg na 100 g.

Witamina A

W sokach warzywnych ostateczna zawartość witaminy A w produkcie jest nie mniejsza niż 25 µg RE/100 kJ (100 µg RE/100 kcal).

Witamina A nie jest dodawana do innej żywności dla dzieci.

Witamina D

Witamina D nie jest dodawana do żywności dla dzieci.

6. NAJWYŻSZE DOPUSZCZALNE POZIOMY DLA WITAMIN, MINERAŁÓW ORAZ ELEMENTÓW ŚLADOWYCH, JEŻELI DODANO

Wymogi dotyczące składników odżywczych odnoszą się do produktów gotowych do użycia, wprowadzanych do obrotu jako takie lub jako produkty do odtworzenia zgodnie z instrukcją producenta, z wyjątkiem potasu i wapnia, dla których wymogi dotyczą produktów sprzedawanych.

Składnik odżywczy	Maksimum na 100 kcal
Witamina A (µg RE)	180 ⁽¹⁾
Witamina E (mg α-TE)	3
Witamina C (mg)	12,5/25 ⁽²⁾ /125 ⁽³⁾
Tiamina (mg)	0,25
Ryboflawina (mg)	0,4
Niacyna (mg NE)	4,5
Witamina B6 (mg)	0,35
Kwas foliowy (µg)	50
Witamina B12 (µg)	0,35
Kwas pantotenowy (mg)	1,5
Biotyna (µg)	10
Potas (mg)	160
Wapń (mg)	80
Magnez (mg)	40
Żelazo (mg)	3
Cynk (mg)	2
Miedź (µg)	40
Jod (µg)	35
Mangan (µg)	0,6

⁽¹⁾ Zgodnie z przepisami pkt 5.

⁽²⁾ Limit stosowany do produktów wzbogacanych żelazem.

⁽³⁾ Limit stosowany do posiłków z owoców, soków owocowych, nektarów i soków warzywnych.

ZAŁĄCZNIK III

AMINOKWASOWY SKŁAD KAZEINY

(g na 100 g białka)	
Arginina	3,7
Cystyna	0,3
Histydyna	2,9
Izoleucyna	5,4
Leucyna	9,5
Lizyna	8,1
Metionina	2,8
Penylalanina	5,2
Treonin	4,7
Tryptofan	1,6
Tyrozyna	5,8
Walina	6,7

ZAŁĄCZNIK IV

SUBSTANCJE ODŻYWCZE

1. WITAMINY

Witamina A

Retinol

Octan retinyłu

Palmitynian retinyłu

Beta karoten

Witamina D

Witamina D2 (= ergokalcylferol)

Witamina D3 (= cholekalcylferol)

Witamina B1

Chlorowodorek tiaminy

Monoazotan tiaminy

Witamina B2

Ryboflawina

Ryboflawina-5'fosforan sodowy

Niacyna

Amid niacyny

Kwas nikotynowy

Witamina B6

Chlorowodorek pirydoskynowy

Pirydoskyna-5'fosforan

Palmitynian pirydoskynowy

Kwas pantotenowy

D-pantotenian wapniowy

D-pantotenian sodowy

Dex-pantotenian

Foliaty

Kwas foliowy

Witamina B12

Cyjanokobalamina

Hydroksobalamina

Biotyna

D-biotyna

Witamina C

Kwas L-askorbinowy

L-askorbinian sodowy

L-askorbinian wapniowy

Kwas 6-palmitynian-askorbinowy
(palmitynian askorbinowy)

Askorbinian potasu

Witamina K

Benzochinon, (fito) manadion

Witamina E

D-alfa tokoferol

DL-alfa tokoferol

Octan D-alfa tokoferolu

Octan DL-alfa tokoferolu

2. AMINOKWASY

L-arginina

L-cystyna

L-histydyna

L-izoleucyna

L-leucyna

L-lizyna

L-cysteina

} i ich wodorochlorki

L-metionina

L-fenylalanina

L-treonina

L-tryptofan

L-tyrozyna

L-walina

3. INNE

Cholina

Chlorek choliny

Cytrynian choliny

Bitartrat choliny

Inozytol

L-karnityna

Wodorochlorek L-karnityny

4. SOLE MINERAŁÓW I ELEMENTY ŚLADOWE

Wapń

Węglan wapnia

Chlorek wapnia

Sole wapnia kwasu cytrynowego

Glukonian wapnia

Glicerynofosforan wapnia

Mleczan wapnia

Tlenek wapnia

Wodorotlenek wapnia

Sole wapnia kwasu ortofosforowego

Magnez

Węglan magnezu

Chlorek magnezu

Sole magnezu kwasu cytrynowego

Glukonian magnezowy

Tlenek magnezu

Wodorotlenek magnezu

Sole magnezu kwasu ortofosforowego

Siarczan magnezowy

Mleczan magnezowy

Glicerynofosforan magnezowy

Potas

Chlorek potasu

Sole potasu kwasu cytrynowego

Glukonian potasu

Mleczan potasu

Glicerynofosforan potasu

Żelazo

Cytrynian żelazawy

Cytrynian amonowo żelazowy

Glukonian żelazawy

Mleczan żelazawy

Siarczan żelazawy

Fumaran żelazawy

Dwufosforan żelazowy

Żelazo w stanie wolnym (karbonyl + elektrolityczny + zredukowany wodór)

Cukrzan żelazowy

Dwufosforan żelazowo-sodowy

Węglan żelazawy

Miedź

Kompleks miedziowo-lizynowy

Węglan miedziowy

Cytrynian miedziowy

Glukonian miedziowy

Fosforan miedziowy

Cynk

Octan cynku

Chlorek cynku

Cytrynian cynku

Mleczan cynku

Fosforan cynku

Tlenek cynku

Glukonian cynku

Mangan

Węglan manganu

Chlorek manganu

Cytrynian manganu

Glukonian manganu

Fosforan manganu

Glicerynofosforan manganu

Jod

Jodek sodu

Jodek potasu

Jodan potasu

Jodan sodu

ZAŁĄCZNIK V

WARTOŚCI REFERENCYJNE DLA ETYKIETOWANIA SKŁADNIKÓW POKARMOWYCH DLA ŻYWNOSCI PRZEZNACZONEJ DLA NIEMOWLĄT I MAŁYCH DZIECI

Składnik odżywczy	Wartość referencyjna etykietowania
Witamina A	(µg) 400
Witamina D	(µg) 10
Witamina C	(mg) 25
Tiamina	(mg) 0,5
Ryboflawina	(mg) 0,8
Odpowiedniki niacyny	(mg) 9
Witamina B6	(mg) 0,7
Foliaty	(µg) 100
Witamina B12	(µg) 0,7
Wapń	(mg) 400
Żelazo	(mg) 6
Cynk	(mg) 4
Jod	(µg) 70
Selen	(µg) 10
Miedź	(mg) 0,4

ZAŁĄCZNIK VI

SZCZEGÓLNE NAJWYŻSZE DOPUSZCZALNE POZIOMY POZOSTAŁOŚCI DLA PESTYCYDÓW LUB METABOLITÓW PESTYCYDÓW W PRZETWORZONEJ ŻYWNOŚCI NA BAZIE ZBÓŻ ORAZ ŻYWNOŚCI DLA DZIECI

Nazwa chemiczna substancji	Najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości (mg/kg)
Kadusafos	0,006
Demeton-S-metylowy/demeton-S-metylowy sulfon/oksydemeton metylowy (oddzielnie lub w połączeniu, wyrażone jako demeton-S-metylowy)	0,006
Etoprofos	0,008
Fipronil (suma fipronilu i fipronil-desulfinylu, wyrażona jako fipronil)	0,004
Propineb/propylenotiokarbamid (suma propinebu i propylenotiokarbamidu)	0,006

ZAŁĄCZNIK VII

PESTYCYDY, KTÓRE NIE SĄ STOSOWANE W PRODUKCJI ROLNEJ PRZEZNACZONEJ DO WYTWARZANIA PRZETWORZONEJ ŻYWNOŚCI NA BAZIE ZBOŻ ORAZ ŻYWNOŚCI DLA DZIECI

Tabela 1

Nazwa chemiczna substancji (definicja pozostałości)
Disulfoton (suma disulfotonu, sulfotlenku disulfotonu i sulfonu disulfotonu wyrażona jako disulfoton)
Fensulfotion (suma fensulfotionu, jego odpowiednika lotnego, a także ich sulfonów, wyrażona jako fensulfotion)
Fentylna (fentylna wyrażona jako kation trifenylocyny)
Haloksyfop (suma haloksyfopu, jego soli i estrów wraz ze sprzężeniami, wyrażona jako haloksyfop)
Heptachlor i epoksyd transheptachloru, wyrażone jako heptachlor
Heksachlorobenzen
Nitrofen
Ometoat
Terbufos (suma terbufosu, jego sulfotlenku i sulfonu, wyrażona jako terbufos)

Tabela 2

Nazwa chemiczna substancji (definicja pozostałości)
Aldryna i dieldryna, wyrażone jako dieldryna
Endryna

ZAŁĄCZNIK VIII

CZĘŚĆ A

**Uchylona dyrektywa i jej kolejne zmiany
(określone w art. 9)**

Dyrektywa Komisji 96/5/WE	(Dz.U. L 49 z 28.2.1996, str. 17)
Dyrektywa Komisji 98/36/WE	(Dz.U. L 167 z 12.6.1998, str. 23)
Dyrektywa Komisji 1999/39/WE	(Dz.U. L 124 z 18.5.1999, str. 8)
Dyrektywa Komisji 2003/13/WE	(Dz.U. L 41 z 14.2.2003, str. 33)

CZĘŚĆ B

**Lista terminów przeniesienia do prawa krajowego
(określonych w art. 9)**

Dyrektywa	Termin przeniesienia	Zezwolenie na handel produktami spełniającymi wymogi określone w niniejszej dyrektywie	Zakaz handlu produktami niespełniającymi wymogów przepisów niniejszej dyrektywy
96/5/WE	30 września 1997 r.	1 października 1997 r.	31 marca 1999 r.
98/36/WE	31 grudnia 1998 r.	1 stycznia 1999 r.	1 stycznia 2000 r.
1999/39/WE	30 czerwca 2000 r.	30 czerwca 2000 r.	1 lipca 2002 r.
2003/13/WE	6 marca 2004 r.	6 marca 2004 r.	6 marca 2005 r.

ZAŁĄCZNIK IX

TABELA KORELACJI

Dyrektywa 96/5/WE	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 1 ust. 1, 2 i 3	Artykuł 1 ust. 1, 2 i 3
Artykuł 1 ust. 4 zdanie wstępne	Artykuł 2 zdanie wstępne
Artykuł 1 ust. 4 tiret pierwsze	Artykuł 2 lit. a)
Artykuł 1 ust. 4 tiret drugie	Artykuł 2 lit. b)
Artykuł 1 ust. 4 tiret trzecie	Artykuł 2 lit. c)
Artykuł 2	Artykuł 3
Artykuł 3	Artykuł 4
Artykuł 4	Artykuł 5
Artykuł 5	Artykuł 6
Artykuł 6 ust. 1	Artykuł 7 ust. 1
Artykuł 6 ust. 2 akapit pierwszy	Artykuł 7 ust. 2 akapit pierwszy
Artykuł 6 ust. 2 akapit drugi	Artykuł 7 ust. 4
Artykuł 6 ust. 2 akapit trzeci	Artykuł 7 ust. 2 akapit drugi
Artykuł 6 ust. 3 lit. a) akapit pierwszy, zdanie wstępne	Artykuł 7 ust. 3 zdanie wstępne
Artykuł 6 ust. 3 lit. a) akapit pierwszy ppkt i)	Artykuł 7 ust. 3 lit. a)
Artykuł 6 ust. 3 lit. a) akapit pierwszy ppkt ii)	Artykuł 7 ust. 3 lit. b)
Artykuł 6 ust. 3 lit. a) akapit drugi	Artykuł 7 ust. 4
Artykuł 6 ust. 3 lit. b)	Artykuł 7 ust. 5
Artykuł 6 ust. 4	Artykuł 7 ust. 6
Artykuł 7	Artykuł 8
Artykuł 8	—
—	Artykuł 9
Artykuł 9	Artykuł 10
Artykuł 10	Artykuł 11
Załącznik I zdanie wstępne	Załącznik I zdanie wstępne
Załącznik I pkt 1, 2 i 3	Załącznik I pkt 1, 2 i 3
Załącznik I pkt 4	Załącznik I pkt 4
Załącznik I pkt 4.1	Załącznik I pkt 4.1
Załącznik I pkt 4.2	Załącznik I pkt 4.2
Załącznik I pkt 4.2 lit. a)	Załącznik I pkt 4.2 tiret pierwsze

Załącznik I pkt 4.2 lit. b)	Załącznik I pkt 4.2 tiret drugie
Załącznik I pkt 4.2 lit. c)	Załącznik I pkt 4.2 tiret trzecie
Załącznik I pkt 5 i 6	Załącznik I pkt 5 i 6
Załącznik II zdanie wstępne	Załącznik II zdanie wstępne
Załącznik II pkt 1	Załącznik II pkt 1
Załącznik II pkt 1.1–1.3	Załącznik II pkt 1.1–1.3
Załącznik II pkt 1.3a	Załącznik II pkt 1.4
Załącznik II pkt 1.4	Załącznik II pkt 1.5
Załącznik II pkt 1.4a	Załącznik II pkt 1.6
Załącznik II pkt 1.4b	Załącznik II pkt 1.7
Załącznik II pkt 1.5	Załącznik II pkt 1.8
Załącznik II pkt 2–5	Załącznik II pkt 2–5
Załącznik III	Załącznik III
Załącznik IV	Załącznik IV
Załącznik V	Załącznik V
Załącznik VI	Załącznik I pkt 7 i załącznik II pkt 6
Załącznik VII	Załącznik VI
Załącznik VIII	Załącznik VII
—	Załącznik VIII
—	Załącznik IX

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 30 listopada 2006 r.

o przyznaniu Kosowu wyjątkowej pomocy finansowej Wspólnoty

(2006/880/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 308,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

filaru czwartego, osiągnęła znaczny postęp w tworzeniu ram instytucjonalnych, prawnych i politycznych, sprzyjających rozwijaniu gospodarki opartej na zasadach rynkowych.

(3) Od czasu utworzenia UNMIK przekazała istotne obszary kompetencji tymczasowym instytucjom administracji autonomicznej w Kosowie („PISG”). W szczególności odpowiedzialność za budżet została przekazana przez UNMIK Ministerstwu Gospodarki i Finansów należącemu do PISG, przy czym specjalny przedstawiciel Sekretarza Generalnego ONZ zachowuje prawo do ostatecznego zatwierdzania budżetu.

(4) W dniu 24 października 2005 r. Rada Bezpieczeństwa ONZ zatwierdziła wniosek Sekretarza Generalnego ONZ w sprawie rozpoczęcia procesu politycznego mającego na celu określenie przyszłego statusu Kosowa.

(1) Rada Bezpieczeństwa ONZ przyjęła w dniu 10 czerwca 1999 r. rezolucję nr 1244 (1999) („rezolucja RB ONZ nr 1244 (1999)”) która ma służyć wspieraniu tworzenia, do czasu przyjęcia ostatecznych rozstrzygnięć, znacznego zakresu autonomii i samorządności Kosowa w obrębie dawnej Federalnej Republiki Jugosławii.

(2) Wspólnota międzynarodowa, działając na podstawie rezolucji RB ONZ nr 1244 (1999), zapewniła obecność międzynarodowych sił bezpieczeństwa („KFOR”) oraz Misję Tymczasową ONZ w Kosowie („UNMIK”). UNMIK obejmuje cztery elementy (filary), przy czym Unia Europejska finansuje filar czwarty związany z odbudową i rozwojem. Misja UNMIK, w szczególności w ramach

(5) Władzami Kosowa uprawnionymi do przyjmowania pomocy Wspólnoty oraz odpowiedzialnymi za uzgadnianie i przestrzeganie warunków finansowych i ekonomicznych związanych z tą pomocą są zatem UNMIK oraz PISG lub – gdy zostanie już określony przyszły status Kosowa – instytucja lub instytucje wyznaczone do przejęcia tych zadań i obowiązków.

(6) W ramach procesu stabilizacji i stowarzyszenia, który stanowi podstawę stosunków UE z tym regionem, wskazane jest wspieranie działań na rzecz utrzymania stabilności politycznej i gospodarczej w Kosowie, mając na względzie nawiązanie pełnej współpracy ze Wspólnotą, dzięki czemu europejska przyszłość Kosowa nabrałaby realniejszych kształtów.

⁽¹⁾ Opinia wydana dnia 12 października 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

- (7) Wspólnota uznała już, że jest to odpowiedni sposób na złagodzenie trudności finansowych Kosowa znajdującego się w szczególnie trudnej sytuacji i na mocy decyzji Rady 2000/140/WE z dnia 14 lutego 2000 r. o udzieleniu Kosowu wyjątkowej pomocy Wspólnoty⁽¹⁾ oraz decyzji Rady 2001/511/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie dalszej wyjątkowej pomocy finansowej dla Kosowa⁽²⁾ udzieliła wyjątkowej pomocy finansowej w postaci zwykłych dotacji na kwotę 35 i 30 mln EUR, odpowiednio, w 2000 i 2001 r. Ostatnia płatność w ramach tej pomocy została przekazana w grudniu 2002 r.
- (8) Wyjątkowa pomoc finansowa stanowi uzupełnienie innych wspólnotowych programów pomocowych dla Bałkanów Zachodnich.
- (9) W listopadzie 2005 r. władze Kosowa uzgodniły z Międzynarodowym Funduszem Walutowym („MFW”) list intencyjny oraz memorandum dotyczące polityki gospodarczej i finansowej określające zasady polityki fiskalnej na 2006 r., w tym wytyczne średnioterminowe. Na początku marca 2006 r. władze Kosowa zakończyły opracowywanie średnioterminowego planu wydatków. W planie wydatków określono budżetowe i pozabudżetowe zapotrzebowanie na finansowanie w latach 2006–2008. W związku z tym ocenia się, że do końca 2007 r. potrzebna byłaby zewnętrzna pomoc finansowa dla budżetu w wysokości około 81 mln EUR – odpowiednio 14 mln EUR w 2006 r. oraz 67 mln EUR w 2007 r.
- (10) Mimo że działalność gospodarcza została wznowiona po zakończeniu konfliktu, Kosowo jest na niskim poziomie rozwoju gospodarczego. Kosowo nie ma możliwości zaciągania pożyczek krajowych ani też pożyczek na międzynarodowym rynku finansowym, a jego obecny status nie przewiduje członkostwa w międzynarodowych instytucjach finansowych. Dlatego nie może skorzystać z pożyczek udzielanych w ramach programów tych instytucji.
- (11) Z uwagi na obecne uzgodnienia wynikające z rezolucji RB ONZ nr 1244 (1999) oraz zważywszy na stosunkowo niski stopień rozwoju gospodarczego Kosowa, a także niestabilność finansów publicznych oraz brak równowagi na rachunkach zewnętrznych, pomoc finansowa ze strony Wspólnoty w postaci zwykłych dotacji, we współpracy z innymi instytucjami dotującymi, nadal jest odpowiednią formą wsparcia.
- (12) Pomoc taka będzie stanowić kluczowe wsparcie w okresie przejściowym, poprzedzającym ostateczne określenie statusu Kosowa. Pomoc nie byłaby związana z negocjowanymi ustaleniami dotyczącymi nowego statusu ani też nie wykluczałaby dalszego wsparcia ze strony Wspólnoty oraz wspólnoty międzynarodowej, które prawdopodobnie będzie niezbędne z chwilą ostatecznego rozstrzygnięcia statusu Kosowa, czyli po roku 2007.
- (13) Udostępnienie pomocy w postaci dotacji nie narusza uprawnień władzy budżetowej.
- (14) Wsparcie finansowe powinno zostać udzielone po sprawdzeniu, czy założenia gospodarcze i warunki finansowe, które mają zostać uzgodnione z władzami Kosowa po przyjęciu niniejszej decyzji, mogą być w sposób zadowalający wypełnione.
- (15) W celu zagwarantowania skutecznej ochrony finansowych interesów Wspólnoty związanych z niniejszą pomocą makrofinansową konieczne jest wprowadzenie przez Kosowo odpowiednich środków w zakresie zapobiegania nadużyciom finansowym, korupcji oraz wszelkim innym nieprawidłowościom związanym z pomocą, a także zwalczania tych niekorzystnych zjawisk, oraz prowadzenie odpowiednich kontroli przez Komisję i audytów przez Trybunał Obrachunkowy.
- (16) Zarządzaniem pomocą powinna zająć się Komisja przy konsultacjach ze strony Komitetu Ekonomiczno-Finansowego.
- (17) Do celów przyjęcia niniejszej decyzji Traktat nie przewiduje innych uprawnień niż te, które są określone w art. 308,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

1. Wspólnota udziela Kosowu wyjątkowej pomocy finansowej w postaci dotacji w kwocie do 50 mln EUR w celu poprawy sytuacji finansowej tego regionu, wsparcia procesu tworzenia trwałych struktur ekonomiczno-fiskalnych, umożliwienia kontynuacji i umocnienia istotnych funkcji administracyjnych oraz zaspokojenia zapotrzebowania na inwestycje publiczne.
2. Pomocą finansową Wspólnoty zarządza Komisja przy konsultacjach ze strony Komitetu Ekonomiczno-Finansowego, czyniąc to w sposób zgodny z porozumieniami lub uzgodnieniami przyjętymi przez MFW i władze Kosowa.
3. Pomoc finansowa Wspólnoty udostępniana jest na okres dwóch lat począwszy od pierwszego dnia po wejściu w życie protokołu ustaleń, o którym mowa w art. 2 ust. 1. Jeżeli jednak wymagać tego będą okoliczności, Komisja może – po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Finansowym – podjąć decyzję o przedłużeniu okresu dostępności pomocy maksymalnie o jeden rok.

⁽¹⁾ Dz.U. L 47 z 19.2.2000, str. 28.

⁽²⁾ Dz.U. L 183 z 6.7.2001, str. 42.

Artykuł 2

1. Komisja upoważniona jest do uzgodnienia z władzami Kosowa – po odbyciu konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Finansowym – założeń polityki gospodarczej oraz warunków finansowych, którym podlega pomoc, a które określone zostaną w protokole ustaleń. Założenia te i warunki muszą być zgodne z porozumieniami lub uzgodnieniami, o których mowa w art. 1 ust. 2.

2. Przed przystąpieniem do faktycznego wdrażania pomocy Wspólnoty Komisja monitoruje prawidłowość obiegu środków finansowych, procedur administracyjnych, a także wewnętrznych i zewnętrznych mechanizmów kontroli w Kosowie, które są istotne z punktu widzenia przedmiotowej pomocy makrofinansowej Wspólnoty.

3. W regularnych odstępach czasu Komisja we współpracy z Komitetem Ekonomiczno-Finansowym oraz w koordynacji z MFW ocenia, czy polityka gospodarcza Kosowa w poszczególnych dziedzinach jest zgodna z celami pomocy, czy w sposób zadowalający realizowana jest uzgodniona polityka gospodarcza oraz przestrzegane są warunki finansowe.

Artykuł 3

1. Pomoc udostępniana jest Kosowu przez Komisję w dwóch lub, w razie potrzeby, trzech transzach. Pierwsza transza udostępniona zostanie po wejściu w życie protokołu ustaleń, o którym mowa w art. 2 ust. 1, oraz na podstawie zadowalającej oceny uzyskanej z monitorowania, o którym mowa w art. 2 ust. 2.

2. Drugą i wszelkie kolejne transze uruchamia się w przypadku stwierdzenia zadowalającego poziomu zgodności z założeniami polityki gospodarczej i warunkami finansowymi, o których mowa w art. 2 ust. 1, zadowalającego postępu na drodze ku spełnianiu warunków określonych w protokole ustaleń, o którym mowa w art. 2 ust. 1, jednak najwcześniej po upływie trzech miesięcy od uruchomienia poprzedniej transzy.

3. Środki wypłacane są Ministerstwu Gospodarki i Finansów należącemu do PISG lub – po określeniu przyszłego statusu Kosowa – instytucji, która wyznaczona zostanie do przejęcia zadań i obowiązków tego ministerstwa, wyłącznie na pokrycie zapotrzebowania w zakresie finansowania budżetu Kosowa.

Artykuł 4

Wdrożenie pomocy następuje zgodnie z postanowieniami rozporządzenia finansowego (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽¹⁾ oraz przepisów wykonawczych do tego rozporządzenia. Protokół ustaleń, o którym mowa w art. 2 ust. 1, przewiduje w szczególności podjęcie przez Kosowo stosownych środków w zakresie zapobiegania nadużyciom finansowym, korupcji oraz innych nieprawidłowości związanych z tą pomocą, a także zwalczania tych niekorzystnych zjawisk. Protokół przewiduje także kontrole Komisji, w tym Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF), z prawem przeprowadzania inspekcji i kontroli na miejscu oraz audyty Trybunału Obrachunkowego i niezależnych audytorów przeprowadzane, w stosownych przypadkach, na miejscu.

Artykuł 5

Co najmniej raz w roku, przed dniem 15 września, Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, które zawiera ocenę wykonania niniejszej decyzji za poprzedni rok.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 listopada 2006 r.

W imieniu Rady
L. HYSSÄLÄ
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1.

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do dyrektywy Rady 79/923/EWG z dnia 30 października 1979 r. w sprawie wymaganej jakości wód, w których żyją skorupiaki**

(Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich L 281 z dnia 10 listopada 1979 r.)

(Polskie wydanie specjalne, rozdział 15, tom 1, str. 128)

Sprostowanie opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej L 190 z dnia 12 lipca 2006 r., str. 99 zostaje anulowane.

Sprostowanie do dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającej dyrektywę 91/157/EWG

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 266 z dnia 26 września 2006 r.)

Strona 7, art. 12 ust. 4:

zamiast: „Najpóźniej w dniu 26 września 2010 r.”,

powinno być: „Najpóźniej w dniu 26 września 2011 r.”.

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1191/2006 z dnia 4 sierpnia 2006 r. zmieniającego rozporządzenie Komisji (WE) nr 1458/2003 otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentem taryfowym w sektorze wieprzowiny

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 215 z dnia 5 sierpnia 2006 r.)

W polskiej wersji Dziennika Urzędowego:

Strona 4, załącznik, rząd pierwszy (Nr porządkowy: 09.4038), kolumna czwarta (Opis produktu):

zamiast: „Schab z kością i szynką, świeże, chłodzone lub mrożone”,

powinno być: „Schab bez kości i szynką, świeże, chłodzone lub mrożone”.
